

Arrest

nr. 340 026 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn afkomstig uit Gaza, dient op 13 december 2023 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Door geen gehoor te geven aan zijn oproeping wordt verzoeker geacht afstand te doen van zijn verzoek.

1.2. Op 8 januari 2025 dient verzoeker voor een tweede maal een beschermingsverzoek in. Op 28 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Het beroep tegen deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen op 30 juli 2025 bij arrest nr. 330 485.

1.3. Op 26 oktober 2025 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 14 november 2025 niet-ontvankelijk bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale

bescherming in aanmerking komt, en dit op grond van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad verwerpt op 27 november 2025, bij arrest nr. 336.728, het daartegen ingediende beroep.

1.4. Op 22 december 2025 dient verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart het vierde verzoek op 13 januari 2026 niet-ontvankelijk bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt op grond van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse afkomst te zijn en afkomstig te zijn van Khan Younes. U verliet Gaza in 2014 omwille van de oorlog. U reisde naar Zweden, waar u in 2014 in Malmö asiel heeft verzocht. Hoewel uw verzoek werd geweigerd, verbleef u in Zweden tot februari 2022. U woonde er gedurende acht jaar samen met uw vriendin, een Palestijnse die in Zweden geboren is. In 2022 hebben ze u vanuit Zweden gerepatrieerd. De bedoeling was u naar Jordanië te sturen met een transit in Turkije. U kwam echter niet verder dan Turkije, vanwaar u zich richting Griekenland begaf.

Uw broer [B.] begaf zich eerder al naar Griekenland. Hij werd in Griekenland neergestoken door een lid van de familie Bayoumi omdat er een familieconflict heerst. De politie kon de dader niet arresteren aangezien ze niet wisten wie de dader was.

In maart 2022 arriveerde u in Griekenland. Uw broer [B.] was toen in België. Op 19 april 2022 werd u in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend. U verbleef een maand in een gesloten centrum in Kos en verliet vervolgens vrijwillig het centrum omdat uw familie vond dat dit beter was. U vestigde zich nadien in Rhodos waar u een studio voor uzelf wist te huren in afwachting van uw verblijfsdocumenten. In tussentijd reisde u even naar Kreta omdat u hoorde hoe mooi het daar was. U haalde daar uw paspoort op en keerde terug naar Rhodos alvorens u naar Duitsland en Nederland reisde om uw vrienden te bezoeken. Nadien vestigde u zich in België bij uw broers.

*U diende een **eerste** verzoek om internationale bescherming in te België op 13 december 2023. Door geen gehoor te geven aan uw oproeping werd u geacht afstand te doen van uw verzoek.*

*Nadat op 3 januari 2025 door de politiediensten werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond en u werd overgebracht naar een gesloten centrum diende u een **tweede** verzoek om internationale bescherming in op 8 januari 2025 teneinde repatriëring te vermijden.*

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Palestijnse paspoort en geboorteakte, de identiteitskaarten van uw ouders, de UNRWA kaart van uw familie waarop uw naam niet langer geregistreerd is en uw Griekse identiteitskaart.

Op 28 februari 2025 oordeelde het CGVS dat uw verzoek niet ontvankelijk was aangezien u geen elementen naar voren bracht waaruit blijkt dat u zich niet langer kan beroepen op de bescherming die u door Griekenland werd verleend.

Op 5 maart 2025 ondertekende u een document waarin u aangaf zo snel mogelijk vrijwillig te willen terugkeren naar Griekenland. Uit het dossier blijkt echter dat u niet heeft meegewerkt aan de terugleiding. Vervolgens diende u tegen de beslissing van het CGVS een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 10 maart 2025. Gezien uw beroep na de geldende termijn werd ingediend werd uw beroep op 30 juli 2025 verworpen.

Op 17 maart 2025 ontving u een bevel tot aanhouding voor feiten van wederrechtelijke vrijheidsberoving, opzettelijke slagen en verwondingen met verzwarende omstandigheden en diefstal met geweld met verzwarende omstandigheden. U werd overgebracht naar de gevangenis van Hasselt waar u verbleef tot 18 april 2025.

Op 26 oktober werd u door de politie onderschept terwijl u scherpe voorwerpen aan het transporteren was. Gelet op het feit dat u niet in het bezit was van een geldige verblijfstitel, eerder werd aangehouden voor ernstige feiten waardoor u geacht werd de openbare orde te kunnen schaden en het risico bestond dat u zou onderduiken ontving u op 26 oktober 2025 een bevel het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd overgebracht naar het centrum voor illegalen in Merksplas.

*U diende een **derde** verzoek tot internationale bescherming in op 31 oktober 2025 in het gesloten centrum te Merksplas om uw repatriëring te vermijden. U stelde gehospitaliseerd te zijn geweest van 20 juni 2025 tot 26 juni 2025 nadat u werd aangevallen en minstens een jaar te moeten revalideren en deze zorgen niet te kunnen krijgen in Griekenland.*

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: de huurovereenkomst van uw verblijf hier in België samen met uw vriendin. Hoewel u bij de schriftelijke verklaring van uw verzoek melding maakte van andere documenten blijken deze niet voorgelegd te zijn. Op 4 november werd door onze diensten een mail gestuurd waarin u expliciet gevraagd werd de genoemde documenten voor te leggen. Ter reactie stuurde u enkel opnieuw het huurcontact dat u reeds had neergelegd.

Op 14 november 2025 oordeelde het CGVS dat uw verzoek niet ontvankelijk was daar u geen elementen naar voren bracht waaruit blijkt dat u zich niet langer kan beroepen op de bescherming die u door Griekenland werd verleend. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de RvV. Ter zitting legde u medische stukken neer met betrekking tot de knieblessure. Doch oordeelde de RvV dat u niet aantoonde dat uw knieletsel u belet om uw rechten te doen gelden in Griekenland en dus werd uw beroep op 27 november 2025 verworpen.

*Zonder België te hebben verlaten diende u teneinde uw repatriëring naar Griekenland te vermijden een **vierde** verzoek om internationale bescherming in te België op 31 oktober 2025. In uw huidig verzoek verwijst u opnieuw naar uw knieletsel en het feit dat u in tegenstelling tot uw laatste verzoek intussen een medisch attest heeft. Ter staving van uw verzoek legt u een medisch attest neer met betrekking tot uw knieletsel en een bijhorend kine-therapeutisch attest.*

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. In casu dient echter te worden vastgesteld dat u zich volledig baseert op dezelfde motieven als in uw vorige asielaanvragen.

Zo blijkt dat u reeds medische stukken heeft neergelegd bij de RvV om uw hospitalisatie te staven en voerde u toen reeds aan dat u minstens een jaar zou dienen te revalideren. De RvV oordeelde echter dat deze stukken geen ander zicht wierpen op de conclusie dat u geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u zich niet langer kan beroepen op de bescherming die u door Griekenland werd verleend (Blauwe map stuk 1, arrest RvV p.7).

Het attest van uw orthopedisch arts stelt dat u op 24 juni 2025 een operatie onderging aan uw rechterknie en ter revalidatie kinesitherapie dient te volgen om te werken aan het strekmechanisme in het kader van het herstel van uw kracht en mobiliteit. Uit het kine-therapeutisch dossier van 30 december 2025 blijkt dat u op 5 november 2025 achttien kinebeurten voorgeschreven werd. Uit het dossier blijkt dat u, hoewel u soms nog een brace en kruk gebruikt om te stappen, evolutie boekt. Zo blijkt dat u op anderhalve maand tijd uw knie reeds volledig kan strekken en uw knie al dubbel zo ver kan plooiën in vergelijking met het begin van uw

sessies. Uit geen van de door u bijgebrachte stukken kan worden afgeleid dat u een nood zou hebben aan langdurige complexe medische zorgen.

U toont aldus niet aan dat uw knieletsel van dien aard is dat het belangrijke negatieve gevolgen heeft op uw vermogen om autonoom te functioneren, arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen. Bovendien zet u nergens in concreto uiteen in welke mate uw knieletsel u zou beletten om uw rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van dit zou zijn op zijn mogelijkheden om uw rechten in Griekenland uit te oefenen noch dat dit de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, tewerkstelling en onderwijs in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen lidstaten, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, §§ 2-3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat hij aan de hand van objectieve, gedetailleerde en recente medische stukken aantoont dat hij bij terugkeer naar Griekenland in een toestand van hulpeloosheid zal terechtkomen die de drempel zoals bepaald door het Hof van Justitie van de Europese Unie ruimschoots overschrijdt. Hij preciseert dat hij een alleenstaande man is die bijzonder kwetsbaar is op fysiek vlak wegens een pseudartrose van de patella en een ernstig deficit van het strekmechanisme van de knie. Hij voegt toe dat hij de talen niet beheerst en in Griekenland nooit heeft kunnen beschikken over een sociaal of familiaal netwerk dat hem de nodige ondersteuning kon bieden voor zijn langdurige revalidatie. Hij stelt afhankelijk te zijn van derden voor zijn dagelijkse activiteiten en mobiliteit, wat elke effectieve toegang tot zorg of integratie in Griekenland volgens hem uitsluit. Verzoeker citeert vervolgens uitgebreid uit het AIDA-rapport Update 2024 en wijst op de quasi-onmogelijkheid om in de praktijk toegang te krijgen tot huisvesting, de moeilijkheden om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en sociale bijstand. Daarnaast geeft hij aan dat de toegang tot effectieve gezondheidszorg in Griekenland louter theoretisch is en in de praktijk op onoverkomelijke belemmeringen stuit zeker voor personen met complexe medische noden zoals hijzelf. Hij stelt dat hij fysiek niet in staat is om deel te nemen aan de competitieve strijd om schaarse middelen en dat zijn medische toestand elke vorm van tewerkstelling onmogelijk maakt.

Hij wijst erop dat hij gedetailleerde medische attesten heeft voorgelegd die aantonen dat zijn toestand kritiek is en dat een onderbreking van de zorg onomkeerbare gevolgen zal hebben. Hij preciseert dat het verslag van de orthopedisch chirurg Dr. Phan van 31 december 2025 vaststelt dat het onmogelijk is om de duur van revalidatie te bepalen en dat het rapport van de medisch directeur van 23 december 2025 expliciet waarschuwt voor de gevolgen van een stopzetten van de behandeling. Een terugkeer naar Griekenland zou

volgens hem leiden tot een permanente invaliditeit die voorkomen kan worden door de voortzetting van de zorgen.

Verder meent hij dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland in de onmogelijkheid zal bevinden om de rechten verbonden aan zijn statuut opnieuw te activeren, wat hij te wijten acht aan het verval van de circulaire werking van de administratieve procedures en zijn specifieke medische behoefte aan revalidatie. Verwijzend naar het AIDA-rapport meent hij dat er sprake is van een administratieve vicieuze cirkel voor wat betreft de AMKA. Hij stelt dat hij geen toegang zal hebben tot een AMKA en dat hij zonder AMKA geen toegang zal hebben tot de noodzakelijke orthopedische chirurgie of kinesitherapie in het publieke systeem.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt dat de motivering in de beslissing, dat hij niet zou aantonen dat zijn knieletsel van dien aard is dat het belangrijke negatieve gevolgen heeft, in directe tegenspraak staat met de objectieve vaststellingen in de medische stukken van het VUC Brugmann van december 2025. Door te stellen dat er sprake is van een evolutie, terwijl de specialisten vaststellen dat de breuk niet consolideert en waarschuwen voor een noodzakelijke chirurgische ingreep, begaat de commissaris-generaal volgens hem een beoordelingsfout. Dat hij autonoom zou kunnen functioneren, strookt volgens hem evenmin met het rapport van de Algemeen Medisch Directeur. Hij verwijt de commissaris-generaal zijn afhankelijkheid volledig te negeren. Hij benadrukt dat zijn huidige stabiliteit louter te danken is aan de intensieve medische begeleiding in het UVC Brugmann en de ondersteuning door familie en derden in België voor de taken die hij fysiek niet aankan. Hij wijst erop dat geen van die elementen aanwezig zijn in Griekenland.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken

- Medisch attest (dr. E.A.) van 19 december 2025;
- Kinesitherapeutisch dossier (P.B.) van 30 december 2025;
- Medisch verslag Orthopedie (dr. P.J.) van 31 december 2025 (diagnose pseudartrose);
- Medisch verslag Algemeen Medisch Directeur UVC Brugmann (dr. W.B.S.) van 23 december 2025;
- Medisch dossier radiologie UVC Brugmann (dr. G. & dr. S.) van 18 december 2025;
- E-mail van de raadsman aan het CGVS van 31 december 2025 en 5 januari 2026 houdende overmaking van aanvullende medische stukken.

3.2. Op 22 januari 2026 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij zij volgend stuk voegt:

- Juridische dienst CGVS, nota: duiding e-mail Griekse autoriteiten: A.M.K.A. van 16 januari 2026 en refereert aan volgende nieuwe stukken, waarvan zij de weblinks vermeldt:
  - CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
  - AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
  - Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
  - Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
  - Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
  - Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/79, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij geen stukken gevoegd worden.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat, wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de

feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip *“nieuwe elementen of feiten”*, elementen of feiten omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorige beschermingsverzoek, alsook de elementen of feiten die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, moet beperkt blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigerings-beslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. Verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat hij in Griekenland over de vluchtelingenstatus beschikt en hij niet aantoonde dat die verleende bescherming niet actueel of ontoereikend zou zijn. Zijn beroep tegen de beslissing van 13 december 2023 werd door de Raad verworpen.

Verzoekers derde verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Zijn beroep tegen die beslissing van 26 oktober 2025 werd door de Raad verworpen.

5.2. Op 22 december 2025 dient verzoeker zijn huidig volgend beschermingsverzoek in. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad op basis van wat volgt, dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In het kader van onderhavig vierde beschermingsverzoek verwijst verzoeker opnieuw naar zijn knieletsel. Hij verklaart in dit verband dat hij nieuwe elementen heeft, met name een medisch certificaat, uitgegeven door dr. A. op 9 december 2025 en voegt hierbij toe dat er medische onderzoeken recent uitgevoerd werden op 18 december in het ziekenhuis. Hij wenst hiermee aan te tonen dat zijn knie niet genezen is, dat hij nog steeds pijn heeft, dat hij nog steeds onder medisch toezicht staat en dat de zorgen verdergezet moeten worden. Hij bevestigt dat die elementen een directe link hebben met wat hij eerder heeft voorgelegd daar het te maken heeft met een operatie die hij gehad heeft in juni 2025. Hij licht nog toe dat het niet mogelijk was om die documenten eerder neer te leggen omdat hij die toen nog niet in zijn bezit had (AD CGVS, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag punten 1.1, 1.2, 1.3). Met betrekking tot het medisch certificaat van december 2025 licht hij toe dat hij na de operatie nog steeds medische zorgen en ondersteuning nodig heeft en dat hij nog niet volledig genezen is omdat er steeds problemen zijn zoals ontstekingen en kwetsuren en hij pijn lijdt (*Ibid.*, punt 3.1). Op de vraag wat hij concreet vreest, geeft hij aan dat hij vreest dat zijn medische zorgen niet opgevolgd zullen worden en in Griekenland op straat terecht te zullen komen. Hij voegt nog toe dat hij geen zware voorwerpen kan dragen en dus niet kan werken, zich verplaatsen of logement kan zoeken of hup kan vragen (*ibid.*, punt 5.1). Ter staving ervan legt verzoeker een medisch attest neer van 9 december 2025 met betrekking tot zijn knieletsel, twee verslagen radiologie van 18 december 2025 en een ‘individueel kinesitherapeutisch dossier’ van 30 december 2025 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1).

Door opnieuw te verwijzen naar dezelfde problematiek zoals reeds uiteengezet in zijn vorig beschermingsverzoek en in bijkomende medische attesten neer te leggen, slaagt hij er niet in nieuwe elementen bij te brengen de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Reeds in het kader van zijn derde beschermingsverzoek heeft verzoeker aangehaald dat hij omwille van zijn knieletsel minstens één jaar revalidatie nodig heeft en dat er blijvende schade is. Hij voegde toe dat hij bij terugkeer naar Griekenland hiervoor niet de nodige zorgen zal ontvangen. De Raad heeft zich hierover al uitgesproken in arrest nr. 336.728 op 27 november 2025 en oordeelde in dit verband wat volgt:

“6.5. Verzoeker voegt heden bij zijn verzoekschrift wel medische documenten toe die bevestigen dat hij van 20 juni 2025 tot 26 juni 2025 gehospitaliseerd werd nadat hij naar eigen zeggen werd aangevallen en hij hierbij geopereerd werd aan zijn rechter knie.

De medische stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, werpen echter geen ander zicht op de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem door Griekenland werd verleend, zoals hierna zal blijken.

In het document “Generiek dossier: operatieprotocol” van het Centre Hospitalier Universitaire Brugmann van 24 juni 2025 wordt echter enkel de procedure van de ingreep kort uiteengezet; bij postoperatieve zorg staat niets ingevuld. Uit het attest van het Centre Hospitalier Universitaire Brugmann gedateerd op 26 juni 2025 blijken er ook geen ingrijpende voorzieningen bij verlaten van het ziekenhuis. Verzoeker diende gedurende

40 dagen medicatie te nemen, er is geen verdere wondverzorging nodig. Verder wees röntgencontrole aan dat het geplaatste osteosynthesemateriaal op zijn plaats zat. Om hem te begeleiden met het mobiliseren na de operatie werd kinesitherapie met krukken aangeraden. Bij ontslag was wandelen met krukken toegestaan. De begeleidende brief voor de behandelende arts, wijst enkel op de nood aan twee vaccinaties (griep en pneumokokken). Nergens wordt iets gesteld over enige blijvende of ernstige schade of een invaliderende beperking. De door hem aangebrachte medische documenten wijzen er dus niet op dat zijn verwondingen een ernstig invaliderende invloed hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid, autonomie en zijn globaal dagelijks functioneren. Evenmin blijkt hieruit dat verzoeker nog nood heeft aan een continue en gespecialiseerde zorg en/of medicatie.

De vaststelling dat verzoeker ten gevolge van deze aangevoerde aanval geen medische noden of zorgen heeft, laat staan dat die noden zijn zelfredzaamheid in de weg komen te staan, vindt versterking waar in de bestreden beslissing het volgende bemerkt wordt: "Voorts blijkt uit het PV daterend van 26/10/2025 (adm. dossier), na uw verklaarde aanval en hospitalisatie, dat u werd aangehouden door de politie voor het transporteren van scherpe voorwerpen." Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken.

Verzoeker voegt nog een medisch attest toe van het Algemeen Ziekenhuis Jan Portaels vzw, waaruit blijkt dat hij zich op 9 november 2025 na een val op zijn knie gemeld heeft op de spoed. Er wordt beschreven dat hij pijn heeft aan zijn knie maar nog kan stappen. Na een orthopedisch consult wordt voorgesteld dat verzoeker pijnstilling neemt indien nodig, ijs aanbrengt, een brace draagt en op controle gaat bij habituele orthopedie. Verder is het verzoeker toegestaan te steunen erop, eventueel met krukken ter ondersteuning. Een opvolging door de habituele arts wordt aanbevolen alsook een opvolgconsult bij orthopedie. Ook dit attest wijst niet op een invaliderende beperking bij verzoeker noch dat hij geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is. Uit het loutere gegeven dat een opvolging wordt aanbevolen, blijkt verder niet dat er continue en gespecialiseerde zorg vereist is.

Uit geen van de door verzoeker bijgebrachte stukken kan worden afgeleid dat hij, zoals hij zelf beweert, 85% invalide zou zijn, of een nood zou hebben aan langdurige complexe medische zorgen (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag van 31 oktober 2025, punt 6).

Uit het geheel van de medische documenten kan niet blijken dat verzoeker kampt met blijvende medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn functioneren, autonomie en zelfredzaamheid. De Raad is dan ook van oordeel dat het knieletsel van verzoeker niet van dien aard is dat het belangrijke negatieve gevolgen heeft op zijn vermogen om autonoom te functioneren, arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen. Verzoeker zet ook nergens in concreto uiteen in welke mate zijn knieletsel hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van dit zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen noch dat dit de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, tewerkstelling en onderwijs in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze wordt vastgesteld dat verzoekers gezondheidssituatie het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden dat er bij terugkeer naar Griekenland een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die aannemelijk maken dat hij zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Hoewel verzoeker niet in concreto aantoont dat hij nog verdere medische ondersteuning en opvolging behoeft, toont verzoeker ook niet aan dat hij in Griekenland hiertoe geen toegang zal hebben.

Vooreerst herinnert de Raad eraan dat niets erop wijst dat verzoekers knieletsel een niveau van ernst zou bereiken dat continue gespecialiseerde medische behandelingen vereist, laat staan zware zorg en complexe monitoring.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat statushouders gratis toegang tot publieke gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.[...]"

De medische stukken die dateren van na voormeld arrest (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1 en de bijlagen gevoegd bij het verzoekschrift), kunnen op voorgaande beoordeling van de Raad geen ander licht werpen.

Het medisch attest van 9 december 2025 geeft aan dat verzoeker intensieve kinesitherapie doet en een brace draagt omdat hij onlangs gevallen is en op spoed geweest is, maar geeft ook aan dat er geen nieuwe fracturen vastgesteld werden (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker en verzoekschrift, stuk 1). Het individueel kine-therapeutisch dossier van 30 december 2025 geeft aan dat er voor verzoeker 18 behandelingen voorgeschreven werden en geeft als 'conclusie' aan dat verzoeker gewezen werd op het belang van zijn dagelijkse oefeningen ((AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker en verzoekschrift stuk 2). De twee brieven gericht aan dr. P.B.A. van 18 december 2025 van de dienst radiologie geeft aan dat er sprake is van tendinopathie van het strekapparaat en van meerdere metaalfragmenten ter hoogte van de knie aan de zijkant, dat osteosynthesemateriaal geplaatst werd ter hoogte van het distale rechterdijbeen en dat er ter hoogte van de knieschijf een zeer duidelijke breuklijn te zien is zonder tekenen

van consolidatie (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker). Het attest van dr. P.A. van Brugmann van 31 december 2025 (verzoekschrift, stuk 3) maakt er melding van dat verzoeker nog steeds pijn heeft, dat hij begonnen is met sessies kinesithérapie en dat er nog niet veel beterschap is voor wat betreft de buiging van de knie. Als conclusie van de raadpleging wordt gesteld dat er sprake is van een verwijdering van de spalk en ondersteuning van de rechterknie om mobilisatie en voortdurende proprioceptie mogelijk te maken, dat er een voortzetting is van fysiotherapie om de strekapparatuur te trainen en kracht en mobiliteit te herstellen, dat er over een maand opnieuw via een controle-MRI bekeken zal worden om de integriteit van de strekapparatuur en het centrale draaipunt te beoordelen en dat gezien de huidige situatie het onmogelijk is om te zeggen hoeveel tijd er nodig is voor revalidatie. Het schrijven van de Directeur Generaal van 23 december 2025 gericht aan "Just Rights Europe" geeft een rapport van de dienst orthopedische chirurgie weer. Hierin staat te lezen dat verzoeker pijn heeft en er sprake is van zwakheid in de knie, dat zijn wandelcapaciteit gelimiteerd is en dat hij moeilijkheden heeft in dagelijkse activiteiten, met name de trappen, transport, snelle verplaatsingen en buigingen van de knie. De opsteller stelt dat die functionele beperkingen gevolgen hebben op de autonomie van verzoeker en dat er een gedeeltelijke afhankelijkheid mogelijk is voor bepaalde taken, zoals boodschappen, huishouding en het dragen van lasten. Een regelmatige orthopedische gespecialiseerde opvolging wordt aangeraden en een nieuwe evaluatie wordt aangeraden binnen 9 maanden. Er wordt ook ingegaan op het risico indien de behandeling onderbroken zal worden, die omschreven wordt als chronische pijn, pseudartrose, stijfheid van de knie. Tot slot wordt aangegeven dat een vertraging van een therapeutische beslissing (waaronder chirurgie) kan leiden tot een degradatie van de functionele prognostiek. De twee attesten van 18 december 2025 (verzoekschrift, stuk 5 en 6) betreffen een verslag van een echografie van de rechter knie.

Dat verzoeker last en pijn heeft aan zijn knie en aangeraden wordt om oefeningen te doen, wordt niet betwist. Dat die fysieke problemen aan zijn knie van die aard zijn dat zij belangrijke negatieve gevolgen hebben op zijn vermogen om autonoom te functioneren, arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen, blijkt echter niet. Waar er in de attesten op gewezen wordt dat het letsel een impact heeft op zijn dagelijks functioneren, moet ook vastgesteld worden dat de desbetreffende arts louter spreekt over een mogelijkheid (lees: "kan" zijn) van een "gedeeltelijke" afhankelijk. Waaruit die gedeeltelijke afhankelijkheid dan zou bestaan, wordt niet concreet gemaakt of nader gepreciseerd. Dat verzoeker niet in staat is om dagdagelijkse taken te verrichten, om tewerkgesteld te worden of om zijn administratieve procedure in Griekenland te doorlopen, blijkt hieruit hoegenaamd niet. Verzoeker werd gewezen op het belang van zijn dagdagelijkse oefeningen en nergens uit blijkt dat die enkel in België mogen of kunnen worden uitgeoefend. Bovendien heeft de Raad in arrest nr. 336.728 reeds uitvoerig toegelicht dat niet wordt aangetoond dat de behandelingen niet verdergezet kunnen worden in Griekenland. Er zijn thans ook geen elementen die erop wijzen dat er een nood is aan een bijkomende complexe behandeling, die niet verdergezet zou kunnen worden in Griekenland. Bovendien werd de in het rechtsplegingsdossier beschikbare landeninformatie reeds door de Raad aan een zorgvuldig onderzoek onderworpen en zijn er thans geen elementen (en overigens geen actuelere) elementen aanwezig die nopen tot een andersluidende beoordeling. Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar het AIDA-rapport met update 2024, maar gaat eraan voorbij dat dit rapport reeds mee in beschouwing werd genomen door de Raad in voormeld arrest. Er zijn hoegenaamd geen elementen in het rechtsplegingsdossier aanwezig die toelaten vast te stellen dat verzoeker, in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij aldaar nood zou hebben aan medische opvolging, hiervan verstoken zal blijven en dat hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. Verzoeker brengt evenmin elementen aan die erop wijzen dat voormelde toegang tot de gezondheidszorg, in afwachting van de verlenging van zijn ADET en AMKA ontoereikend zal zijn. De medische stukken voorgelegd in het kader van huidig volgend beschermingsverzoek tonen niet aan dat er sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid, dan wel van een blijvende of ernstige schade die continue gespecialiseerde medische behandelingen, laat staan een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich bevindt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De verwijzing in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota naar een brief van de Griekse ngo's is niet dienstig, nu het daarin bekritiseerde CEDOCA-rapport *Greece – Assistance to Migrants*, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden, niet door de commissaris-generaal werd neergelegd inzake huidig beschermingsverzoek. Verzoeker toont niet aan wat de relevantie hiervan is. De conclusie blijft onverminderd overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en van het voorliggend beschermingsverzoek aan de orde blijft, zoals *supra* uitgevoerd.

5.3. Alles samen genomen en gelet op wat voorafgaat, zijn er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijker groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

5.4. Er worden door verzoeker immers geen nieuwe feiten of elementen voorgelegd die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier en blijven integraal overeind.

5.5. Derhalve wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van de door verzoeker opgeworpen bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur, blijkt niet.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

I. FLORIO